

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 832/06
13.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužioca Državna zajednica Srbije i Crne Gore, Ministarstvo odbrane Beograd, protiv tuženih AA i BB, čiji je punomoćnik AB advokat, radi otkaza ugovora o korišćenju stana i iseljenja, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. 547/2005 od 31. januara 2006. godine, u sednici veća održanoj 13. septembra 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženih izjavljena protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. 547/2005 od 31. januara 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bačkoj Topoli P. 597/03-73 od 22. februara 2005. godine, usvojen je tužbeni zahtev i otkazan ugovor od 23.2.1984. godine i tuženi obavezani da se sa svim licima i stvarima isele iz dvosobnog stana br. 2 u prizemlju u VV i da ispražnjen stan predaju tužiocu na slobodno korišćenje i raspolaganje. Tuženi su obavezani da tužiocu solidarno nadoknade troškove parničnog postupka.

Odlučujući o žalbi tuženih Okružni sud u Subotici je presudom Gž. 547/2005 od 31. januara 2006. godine žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv presude Okružnog suda u Subotici tuženi su blagovremeno izjavili reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 386. ZPP-a, Vrhovni sud je našao da revizija tuženih nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a na koju se i u reviziji ukazuje, s obzirom da je tužioca zastupalo ovlašćeno lice. Nije učinjena ni bitna povreda iz čl. 354. st. 2. tač. 14. ZPP-a na koju se u reviziji ukazuje, jer izreka nižestepениh sudova nije protivrečna, ne postoji protivrečnost između razloga o odlučnim činjenicama i samoj sadržini priloženih isprava.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U postupku je utvrđeno da je tuženi nakon završene srednje vojne škole u Garnizonu u GG 1982. godine zasnovao radni odnos kao aktivno vojno lice - vodnik, te da je 16.9.1983. godine u tom svojstvu rešenjem Komande garnizona dobio na korišćenje predmetni dvosobni stan, na osnovu kog rešenja je zaključio ugovor o korišćenju stana 23.2.1984. godine sa Direkcijom za upravljanje i gazdovanje vojnim stambenim fondom. Tuženi su brak

zaključili 1987. godine. Tokom 1992.-1993. godine tuženi je predao dokumentaciju za otkup stana, svoje pravo na otkup je ustupio sinu DD i za to dobio saglasnost. Početkom oktobra 1993. godine je od Vojnograđevinske direkcije dobio obaveštenje da je traženo stopiranje izdate saglasnosti te da mu je vraćen zahtev za otkup stana. Na njegov zahtev je dobio obaveštenje da je data saglasnost za otkup stana povučena jer ju je potpisalo neovlašćeno lice, da nema pravo da otkupi stan iz razloga što ne poseduje potrebnu dokumentaciju za otkup predviđenu Zakonom. Iz tih razloga su sin DD i supruga ĐĐ pred tim sudom 20.10.1993. godine pokrenuli vanparnični postupak radi donošenja rešenja koje će zameniti ugovor o otkupu stana, a u kom predmetu je određen prekid postupka do okončanja ove parnice. Tuženi je radio u vojnom restoranu. Dana 28.2.1994. godine je podneo zahtev da mu se izvrši prekid radnog odnosa zaključno sa 1.4.1994. godine. U zahtevu navodi da njegov mesečni lični dohodak ne može da podmiri ni osnovne životne potrebe, da je našao drugo zaposlenje u GG, što je osnovni razlog za raskid radnog odnosa. Tuženom je prestala aktivna služba sa danom 31.3.1994. godine, a u Vojsci Jugoslavije ima efektivan staž od 11 godina, 8 meseci i 15 dana.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtev tužioca usvojili.

Prema čl. 35. st. 1. tal. 5. Zakona o stanovanju zakupodavac može dati otkaz ugovora o zakupu stana ako zakupac dobije stan po osnovu radnog odnosa, a radni odnos je prestao na osnovu njegovog zahteva ili po njegovoj krivici, pre isteka vremena određenog opštim aktom zakupodavca. Zakon o sredstvima i finansiranju JNA ("Službeni list SFRJ", br. 53/84 i 57/89) prestao je da važi danom stupanja na snagu Zakona o imovini SRJ ("Službeni list SRJ", br. 41/93), tj. 31. jula 1993. godine. Zakon o imovini SRJ u čl. 18. propisuje da o pribavljanju, raspolaganju, načinu korišćenja, upravljanja i održavanja stanovima Vojske Jugoslavije odlučuje i propisuje Savezni ministar nadležan za poslove odbrane. Članom 22. istog Zakona je propisano da zaposleni u saveznim organima mogu se rešavati stambena pitanja davanjem stanova u zakup i dodelom stambenog zajma iz sredstava obezbeđenih prema odredbi čl. 17. ovog Zakona. Savezna Vlada propisuje način i kriterijume davanja stanova u zakup i dodeljivanja stambenih zajmova za rešavanje stambenih pitanja zaposlenih u saveznim organima, a za zaposlene u Saveznom ministarstvu nadležnom za poslove odbrane i Vojsci Jugoslavije – Savezni ministar nadležan za poslove odbrane uz saglasnost sa Saveznom Vladom. Odredbom čl. 57. istog Zakona je propisano da propise iz čl. 18., 22. st. 2. nadležni savezni organi doneće u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Na osnovu čl. 22. st. 2. Zakona o imovini Savezne Republike Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 41/93 i 24/94), Savezni ministar za odbranu, u saglasnosti sa Saveznom Vladom, propisao je Pravilnik o načinu i kriterijumima za rešavanje stambenih pitanja zaposlenih u Saveznom ministarstvu za odbranu i Vojsci Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 30 od 8. aprila 1994. godine – stupio na snagu 16.4.1994. godine). Odredbom čl. 5. st. 1. tač. 1. navedenog Pravilnika, stan u zakup na neodređeno vreme može se dati licu zaposlenom u Ministarstvu, profesionalnom vojniku i civilnom licu na službi u Vojsci ako imaju najmanje 15 godina službe u Ministarstvu, odnosno u Vojsci ili 20 i više godina penzijskog staža, od čega najmanje 10 godina penzijskog staža u Ministarstvu ili u Vojsci. Prema odredbi čl. 91. navedenog Pravilnika, danom stupanja na snagu ovog Pravilnika prestaje da važi Pravilnik o stanovima u JNA ("Službeni vojni list", br. 9/91, 22/91 i 1/93) i Pravilnik o stambenim kreditima u Jugoslovenskoj narodnoj armiji ("Službeni vojni list", br. 9/91, 1/92 i 13/92).

Odredbom čl. 35. st. 1. tač. 2. Pravilnika o stanovima u Jugoslovenskoj narodnoj armiji ("Službeni vojni list", br. 9/91, 22/91 i 1/93) je propisano da lice kome je dat stan u zakup gubi pravo daljeg korišćenja stana i ugovor o zakupu se raskida kada mu prestane služba u JNA.

Prema utvrđenim činjenicama, tuženom AA je služba u Vojsci Jugoslavije prestala na sopstveni zahtev iz ekonomskih razloga. U vreme kada mu je prestala služba u Vojsci Jugoslavije 31.3.1994. godine na snazi su bili propisi: Zakon o stanovanju (čl. 35. st. 1. tač. 5.), Zakon o imovini SRJ i Pravilnik o stanovima u JNA iz 1991. godine, koji je prestao da važi stupanjem na snagu Pravilnika o načinu i kriterijumima za rešavanje stambenih pitanja zaposlenih u Saveznom ministarstvu za odbranu i Vojsci Jugoslavije dana 16.4.1994. godine.

Imajući u vidu utvrđene činjenice i navedene propise, pravilna je zaključak nižestepenih sudova da su ispunjeni uslovi za otkaz ugovora o korišćenju predmetnog stana, jer je tuženom AA prestala aktivna vojna služba na osnovu njegovog zahteva. Pravilno su stoga nižestepeni sudovi usvojili zahtev tužioca, otkazali ugovor o korišćenju predmetnog stana i obavezali tužene da ispražnjeni stan predaju tužiocu na slobodno korišćenje i raspolaganje, pa je neosnovano isticanje u reviziji tuženih da su nižestepeni sudovi pogrešno primenili materijalno pravo kada su zahtev tužioca usvojili.

Sud je cenio ostale navode u reviziji tuženih pa je našao da su bez uticaja na pravilno i zakonito donete odluke

nižestepenh sudova.

Iz navedenih razloga revizija je odbijena kao neosnovana primenom odredbe čl. 393. ZPP.

Na osnovu odredbe čl. 491. st. 4. ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.2.2005. godine), Vrhovni sud je odlučio o reviziji po pravilima parničnog postupka koja su važila do stupanja na snagu navedenog Zakona.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd